

Vpíjel se do jejích rtů, ona svírala v dlaních jeho košili a vtom se to stalo. Opatrně vyrazila jazykem proti jeho a polibek mu opětovala. Odpovědí jí bylo zamručení, které mu rozvibrovalo hrudník, sevřel ji ještě pevněji.

Když konečně zvedl hlavu, lapala po dechu a měla zastřený pohled. „Chutnáš přesně tak, jak jsem si představoval,“ řekl zastřeným hlasem a uvolnil ji ze sevření. „A to mám bohatou představivost. Chutnáš sladce.“

„Proč?“ zeptala se a položila si ruku na rty. Cítila se nejistě, jako by měla přepadnout, kdyby ji nedržel za zátylek.

Zvedl jeden koutek. „Usoudil jsem, že je to jediný způsob, jak tě přimět přestat se hádat.“

Alana na něj zírala, ohromená jeho taktikou. „Políbil jsi mě, abys mě umlčel?“

„V podstatě ano.“ Když sklonil bradu, samolibě se usmál. Kratší prameny vlasů se dotýkaly jeho tváře. „Zabralo to, ne?“

Trhla sebou, vyprostila se z jeho sevření a o krok couvla. Tváře jí zalil vztek a vystřídal potěšení, které jí poskytly jeho rty. Teď byla uražená. „Políbil jsi mě, jen abys mě umlčel? Ty arogantní, nemístný hajz–“

Chandler ji znovu chytil a políbil. Tentokrát nešlo o něžné otření nebo sotva patrný dotek rtů. Ponořil se, nasál ji a líbal, až skoro nemohla dýchat. Následovala exploze touhy až do morku kostí. Napřáhla ale ruku a praštila ho do břicha.

Vybuchl smíchy, chytil ji za zápěstí a pak i za druhé, zasáhl dřív, než mu mohla dát další rozhořčenou ránu. „Au, to mohlo bolet.“

„To doufám!“ vypěnila, rozpolcená mezi vzrušením a zlostí. „Prostě nemůžeš líbat lidi na počkání, abys je přiměl zmlknout.“

„A proč ne?“ Přitáhl si ji k sobě. Pak už si pamatovala jen to, že seděl na kraji postele a ona mu seděla na klíně. „Vlastně mi to přišlo jako zábava.“

V Alanině životě byly chvíle, kdy přemýšlela, jak se dostala tam, kde byla. Její práce? Odhodlání. Vynalézavost. Nasazení na plný plyn. Ale teď? Neměla ponětí, jak se ocitla Chandlerovi na klíně, rty měla podrážděné od jeho polibků a tělo v jednom ohni, i když z něj chtěla tyhle milostné sračky vymlátit.

Chandler ji objal kolem pasu, ne moc těsně, ale pevně. Nikam se nechystala odejít, ale rozhodně tu nebudela sedět. Zvedla ruce, připravená mu ublížit.

„Nebyl to jediný důvod, proč jsem tě políbil.“

Přimhouřila oči. „Nebyl?“

Sklonil bradu a přitiskl jí čelo na čelo. Na rtech cítila jeho teplý dech. Zaryla mu prsty do pevných svalů. „Ne, nebyl. Chtěl jsem tě políbit od chvíle, kdy ses u mě objevila a hledala Chada.“

Překvapení v ní vybuchlo jako bomba. Chtěl ji tehdy políbit? Alana věděla, že není ten typ ženy, po které by muži delší dobu toužili, ale věřila mu. Cítila to z jeho polibku.

„A myslím to vážně,“ pokračoval. Z doteku jeho rtů na tváři jí běhal mráz po zádech. „Nebudeš spát v hotelu. Zůstaneš tady.“ Odtáhl se, aby se jí mohl podívat do očí. „Nic jiného nepřípadá v úvahu. A nebude tu nikdo jiný než já.“